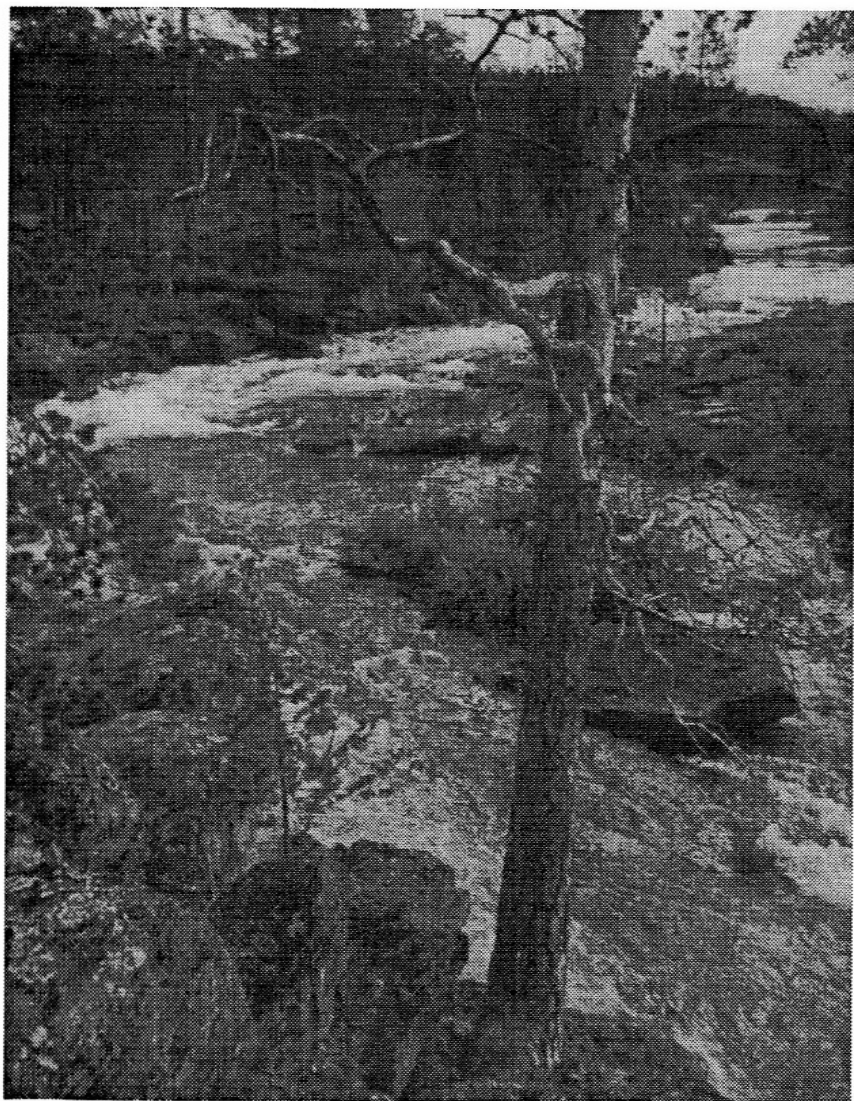

TÖHNÄ 196

TÖHNÄ 1/96

JULKAISIJA:
Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:
Kati Palsanen

TOIMITUSKUNTA:
Antti Karessuo
Tero Ojanen
Henna Oksanen

PAINOPIIKKA:
Monikko

SEURAAVA TÖHNÄ ILMESTYY:
toukokuussa

Pääkirjoitus

Tullessani äsken sisälle ulko-ovella minua vastaan tuli pikku tyttö, ehkä noin 7-vuotias. Kun avasin tytölle oven hän vilkaisi minua hätäisesti, siirsi katseensa nopeasti jalkoihin, sanoi kiitos niin hiljaisella äänellä, että hädintuskin kuulin ja luikahti nopeasti oven raosta. Ensimmäinen ajatukseni oli, että en kai minä nyt noin pelottavan näköinen ole. Tarkoitukseni oli kuitenkin vain auttaa, ei pelotella pikku lapsia. Toivottavasti tyttö toipuu pian tästä kauheasta kokemuksta.

Harvoin tulee ajatelleeksi miten isoilta aikuiset näyttävät pienistä lapsista. Em. tapauksessakin olinhan minä ainakin kaksi kertaa tyttöä isompi. Tuskin johtajat useinkaan ajattelevat miten isoilta he näyttävät pienen sudarin silmissä. Muisteleppa vaikka omia sudariaikojasi. Ainakin minä muistan kuinka oma sudarijohtaja tuntui ihan aikuiselta siinä missä oma isä ja äitikin. Sudari näkee 16-vuotiaan johtajansa tasavertaisena omien vanhempiensa kanssa. Sudari myös luottaa ja turvautuu johtajaansa partiossa samalla tavalla kuin vanhempiinsa kotona. Mitenkään harvinaista ei ole, että sudari kysyy johtajaltaan: "oot sä jo naimisissa". 16-vuotias johtaja on taas kauheassa ristiriidassa, koska kotona hän on vielä lapsi, mutta partiossa hän on vastuussa sudareistaan tai vartiolaisistaan samoin kuin vanhemmat kotona. Toivottavasti kaikki johtajat ovat sisäistäneet oman vastuunsa merkityksen partiossa.

Liian usein näkee kun sudari kysyy johonkin apua väsyneeltä johtajalta, johtaja vain tiuskaisee jotakin vastaukseksi tai káskee mennä kysymään joltakin toiselta. Varmaa on ainakin se, että tältä johtajalta sudari ei enää tule pyytämään apua tai turvaudu häneen "hädän hetkellä". Johtajien kannattaisi olla ylpeitä siitä vastuusta mikä heillä on sudareista ja vartiolaisista, sekä siitä kunniotuksesta millä pienemmät partiolaiset isompia katsovat. Välillä tämä voi kyllä tuntua tosi vaikealta kun tapaa oikein kiittämättömiä kakaroita, jotka vaan haistattelee mennessään. Mutta tällaisetkin tapaukset voi ottaa haasteena vastaan, koska varmasti johtajakin saa jotain (ainakin hyvän mielen) siitä, jos saa "ongelmalapsen" innostumaan ohjelmistaan. Sitä paitsi kyllä ne kovatkin jätkätkä tarvitsee joskus lohduttajaa.

Tämä ei ole tarkoitettu saarnaksi. Asia on vaan sellainen mikä ei välttämättä tule kovinkaan usein mieleen. Niin että ajatelkaapa!

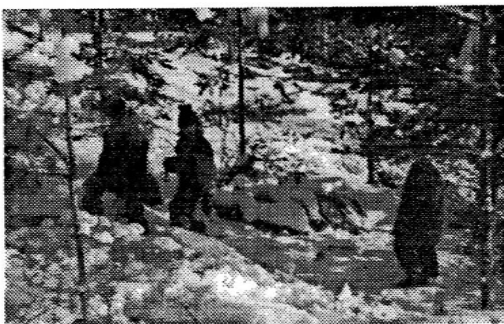
Kati

OMITUISIA OTUKSIA TALVISESSA METSÄSSÄ

Tapahtui eräänä kauniina lauantaiaamuna:

Ryhmä (pieni, mutta sitäkin kauniimpi) kokoontui ehkä suomen suurimman vesipuiston parkkipaikalle, josta lähdettiin ei vesipuistoon, vaan lumiseen metsään taapertamaan. Tämä oli pettymys ainakin allekirjoittaneelle, joka olisi mielummin viettänyt päivän tropiikin lämmössä (aina valittamassa).

No onneksi aurinko lämmitti meitä mukavasti, tai ainakin paistoi ikävästi silmään. Kotvasen samoiltuamme (eksyksissä) saavuimme ränsistyneen hökkelin luokse. Tämän isoisääni vanhemman tönön pihaan päätimme jäädä parkkiin.

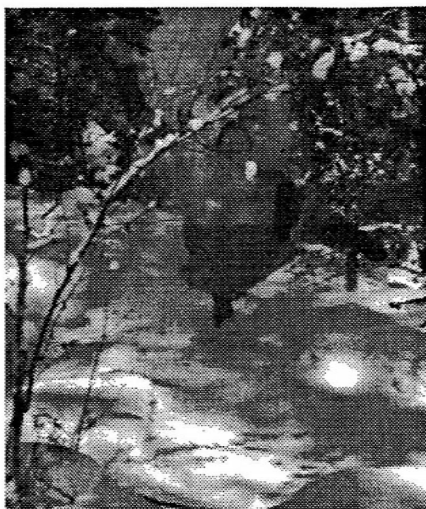
Pienehköllä kannustuksella (kirves ja metrihalko) saimme keittäjäpojat uskaltautumaan sisään ja lukemaan keittokirjasta ohjetta "Kuinka lämmitän hernekeittoa". Olenkin aina ihmetellyt kuka idiootti valitsee poikia keittäjiksi, koska pojat eivät osaa tehdä ruokaa (paitsi minä). Totuuden nimissä on kylläkin tunnustettava, että saivathan nuo kädettömät yksilöt 5 tunnin puherruksen jälkeen aikaiseksi eräänlaista vihertävää haaleaa mömmöä, jota me kaikki sitten irvistyksen saattelemana nieleskelimme. Luojan kiitos sille, joka oli keksinyt ostaa myös omenoita ja leipää. Tosin hammaslääkäri on kyllä jälkeinpäin, katkenneita proteesejani korjaillessaan, ettei purukalustoani ole suunniteltu umpijäädessä olevien omenoiden heinontamiseen. Minkäs sitä nälälleen voi.

Ohjelma oli hyvin monipuolista ja sitä oli niin paljon, että kaiken sen kuvaaminen tässä yhteydessä viesi liian paljon palstatilaa.

Muutama ohjelmanumero minun on kuitenkin aivan pakko mainita tässä yhteydessä:

Offpiste pulkkailu kohti Serenan vesipiston panoraamaikkunaa tuntui aiheuttavan pientä hilpeyden poikasta palmujen katveessa läträävien eläkeläisten kestuudessa. Tätä kuitenkin harjoittivat vain muutamat johtajat, kun muut laskivat turvallisesti Serenan laskettelukeskuksen pulkkamaässä.

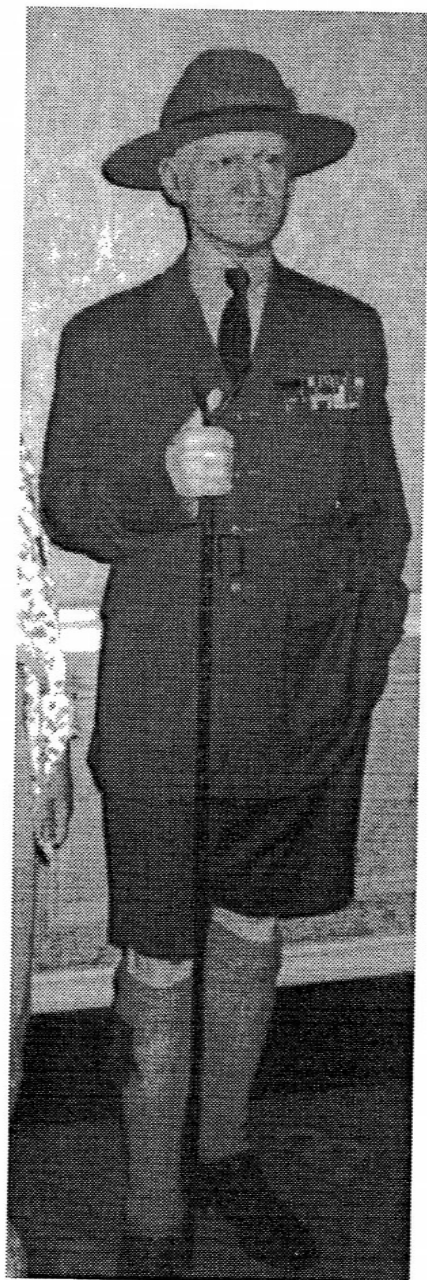

Sitä ennen olimme spräidänneet ja etsineet lappuja metsästä. Jälkimmäisestä ohjelmasta en tosin ymmärtänyt paljoakaan. Mutta mitä voi odottaakaan henkilöltä, joka osaa ta-va-t-ak-kin vain kymmeneen. Niinpä niin... teimmehän me paljon muutakin, mutta se oli niin hauskaa etten muista siitä mitään. Meillä oli myös nuotio, jossa johtajat polttivat puuta ja sudarit kaikkea mitä saivat käsiinsä ja lopulta kätensä.

Lopuksi kaikki kyllästyivät hauskan pitämiseen ja katosivat... kaveria ei saa jättää !

T: Figu

Tiia urisee

Monille meistä partio kokouksi-
neen, retkineen ja leireineen on
muodostunut elämäntavaksi -
silti vain harvat pohtivat partion
todellista merkitystä ja ovat
tietoisia sen alkuperästä. Nimi-
kirjaimet B-P osuvat silmiemme
eteen usein, mutta kuinka moni
tietää / muistaa tämän kyseisen
partioliikkeen perustajan, Lordi
Baden - Powell of Gilwellin,
tarinaa !?! Mikäli aihe kuulostaa
vieraalta kannattaa nykäistä
omaa johtajaa hihasta ja vaatia
selvennystä. Ja voi niitä johtajia,
joiden yleissivistyksessä am-
mottaa aukko kohdassa "B-P" !
Se on kulkaas paha - paha -
paha juttu...

Baden - Powell omisti elä-
mänsä partioaatteen kehittämi-
seen, ja kirjoittikin lukuisia ohjei-
ta partiolaisille. (Tämän tekstin
lainaukset ovat vuonna 1961
ilmestyneestä partiopojan kirjas-
ta). Niiden mukaan kunnan
partiolaisen on tunnettava seu-
raavat seikat:

Ulkoilmaelämä: Leiriytyessä kokee seikkailuja ja oppii kestämaan vaikeuksia. Erätaidot ovat ehdoton edellytys ulkoilmaelämän toteuttamiseen. *"Hyvin harvat pojat oppivat näitä taitoja eläessään asutuskeskuksissa, koska heillä on mukavat talot ja pehmeät vuoteet nukkumista varten. He syövät valmiita aterioita, ja kun he haluavat tietää tien jonnekin, he kysyvät poliisilta."*

Ritarillisuus: B-P:n mielestä entisten aikojen ritarien lait muistuttivat nykyistä partiolakiamme (ts. lupautsa). *"Teille partiopojille on ritarien esimerkki paras mahdollinen. Eräs tärkeä ritarivelvollisuus oli jokapäiväisen työn suorittaminen, ja se on meidänkin velvollisuutemme. Kun nouset aamulla, muista että sinun on suoritettava hyvä työ jollekin sinä päivänä. Tee solmu nenäliinaan tai huiviisi muistuttamaan tästä velvollisuudestasi."*

Tärkeänä ritarilakina voisi ohimennen mainita myös kohteliaisuuden ja ritarillisuuden naisia, lapsia ja heikkoja kohtaan. Myös hengenpelastustaito ja isänmaanrakkaus kuuluivat Herra B-P:n mielestä olennaisena osana partiolaisuuteen. Kaiken A ja O oli kuitenkin: *"Suorittaakseen velvollisuutensa ja tehtävänsä partiolaisen on oltava voimakas, terve ja reipas. Lyhyt voimisteluharjoitus joka aamu ja ilta pitää sinut kunnossa. Se ei kehitä vain komeita lihaksia, vaan myös sisäelimiäsi, ja se vilkastuttaa verenkiertoa kaikissa ruumiinosissasi."*

"Muut ihmiset pitävät partiolaista poikana, johon voi luottaa, joka täyttää velvollisuutensa riippumatta siitä, miten vaikeaa tai vaarallista se on ja joka on ilonen ja reipas huolimatta edessä olevista vaikeuksista." Kuulostaa kaikenkaikkiaan vaativalta. Eivät kai tämän päivän partiolaiset ole menettämässä otettaan "partiolaisuudesta"?

Toki on tietysti niin, että tavat muuttuvat ajan mukana. Perinteitä ei kuitenkaan kannattaisi unohtaa kokonaan - niiden arvon huomaa yleensä vasta ajan kuluessa.

B-P:n sanoihin lopettaen: *"Ei pidä pelästyä tehtävän kuviteltua suuruutta. Pelko häviää, kun näkee päämäärän. Kun on sen löytänyt, on pidettävä näkyvissä ja sovitettava yksityiskohdat vastaamaan tavoitetta."*

Tina

ILKAN HAASTIS

KUKA OLET JA KUINKA VANHA?

- Öö... Ilkka Penttilä, ykstoista, kai se siis oli.

MIKSI SUOSTUIT HAASTATTELUUN?

- En mä suostunutkaan.

MITEN PARTIOURASI ON KEHITTYNYT TÄHÄN MENNESSÄ?

- Vaikka miten, mitä sä tarkoitat? Hei! et varmaan kirjota tota! No mä olin ensin ton Hannan laumassa ja sit Tyrannosauruksissa ja sit menin Katin laumaan, ja nyt oon täällä Jääkarhuissa.

MITEN AIOT EDETÄ PARTIOURALLASI?

- No, no yritän päästä johtajaksi tai silee... en mä oo itseasiassa hirveesti suunnitellu.

MITÄ ASIOITA MUUTTAISIT LIPPUKUNASSA, JOS SINULLA OLISI "VALTAA"?

- Nää on aika outoi kysymyksii... Mitähän mä nyt muuttaisin. (Tuijottavaa katsetta...) Vois olla enemmän tälläsii yhen tai kahen vartion retkii.

MITÄ MUUTA ELÄMÄÄSI KUULUU PARTION LISÄKSI?

- No kuoro ja tennis (toim. huom. tytöt!) älkää sit laittako mitään nimii...

KUIS UUS LAUTA LIUKUU?

- Heh heh ihan hyvin. Mä ehin jo kaatuakin sillä. Mulla on tossa silmäkulmassa kivat skraidut. Kato vaikka.

MITEN PÄÄDYIT TÄHÄN LIPPUKUNTAAN?

- No mä nyt vaan tietenkä joutuin. Joku suositteli, mutta en mä nyt sitä muista.

OTA TALTEEN !

Lippukunnan johtajiston yhteystiedot 1996:

HALLITUS:

Lippukunnanjohtaja:	Kati Palsanen 45 24 813
Lippukunnanjohtajan apulainen:	Tommi "Figu" Laakso 80 11 083
Sihteeri:	Johanna Peltola 45 24 194
Rahastonhoitaja:	Jyrki "Jykä" Tammivuori 888 22 18
Akela (sudenpentuosaston johtaja):	Mona Laine 428 149
Sampo (vartio-osaston johtaja):	Anna-Kaisa "Kaisu" Pusa 463 876
Vajo (vaeltajaosaston johtaja):	Terhi Ojanen 463 325
Kämppäisäntä:	Matti Ylinen 427 242
Hallituksen muut jäsenet:	Tiia Helomaa 45 24 521
	Juho Korpela 519 245
	Tua Trappe 454 0220

SUDENPENTULAUMAT:

Sudenpentuosaston johtaja, Akela:	Mona Laine 428 149
Skorpionit:	Mikko Ylinen 427 242 Jaakko Korpela 519 245
Sudet:	Terhi Ojanen 463 325 Anu Hämäläinen 455 44 50
Siilit:	Nora Leinonen 502 32 42
Majavat:	Annu Kiiski 801 71 58

VARTIOT:

Vartio-osaston johtaja, Sampo:	Anna-Kaisa "Kaisu" Pusa 463 876
Ankat:	Mirkka Oksanen 426 695 Reetta "Retu" Hiltunen 502 28 96
Mymmelit:	Helene Manner 516 848 Niina "Nappi" Meronen 460 068
Piisamit:	Lilli Hinds 452 15 04 Sini Saarnio 426 729
Maantiekiihtäjät:	Eeva-Maija "Eevis" Pusa 463 876 Krista "Kisu" Klemola 428 750

Jääkarhut:	Antti Karessuo 464 755 Tero Ojanen 463 325
Katurotat:	Juho Korpela 519 245
Seinäkoirat:	Harri Siltanen 523 764 Antti Routto 45 24 352
Kilpikonnat:	Anne Korhonen 803 92 82 Elina Rusokallio 880 053
Virtahevot:	Tiina Korhonen 803 92 82 Suvi Ollila 888 10 91
Murmelit:	Katariina "Kata" Hartikka 809 93 01 Anna Vehviläinen 803 63 58

MUITA HYÖDYLLISIÄ PUHELINNUMEROITA:

Suomen Partiolaiset ry. (SP)	728 28 11
Pääkaupunkiseudun partiolaiset (PäPa)	449 211
Espoon Partiotuki (EPT)	449 338
Yleinen hätänumero	112
Poliisi	10022
Numerotiedustelu	118

TAPMEN TILINUMERO:

SHOP - TAPIOLA
572115 - 236711

Kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta

Palasin juuri 9 vuorokauden kertauskurssilta, jossa hyvin tehokkaasti muistutettiin mieliin, mitä itsenäisyytemme varmistaminen pahimmillaan vaatii. Niinä kumpanakin päivänä, mitä harjoituksen aikana vietimme Vekaranjärven varuskunnassa, en voinut olla ihmettelemättä, miten löysäksi on puolustusvoimiemme kuri mennyt. Pikku varusmiehillä ei nykyään saa teettää juuri mitään, koska lähes kaikki voidaan tulkita simputukseksi. Esikuntaupseerit pelkäävät varusmiesten kertovan äideilleen kuinka "julmasti" heitä kohdellaan palvelusaikana. Äidit taas kirjoittavat Hesarin yleisönosastolle, että heidän kullannuppujaan simputetaan armeijassa ja se taas huonontaa puolustusvoimien mainetta. "Voi kun meidän pikku kullannuppu ei saanut maastoleirillä nukkua, vaikka häntä kuinka väsytti, vaan julma esimies silkkaa ilkeyttään laittoi nuoren viattoman pojan pimeään metsään vartiopoteroon seisomaan ja vielä aivan yksin". Tai "kuinka pikku Paavo ei päästetty lomille, koska hän vain otti pienet nokoset vartiovuoronsa aikana". Kas kun nykyäidit eivät ymmärrä sitä, että pikkunokoset voivat tosipaikan tullen aiheuttaa sen, että koko joukkue nukkuu...lopullisesti.

Varusmiesaikana pyritään kouluttamaan nuorille pojille vastuuta tovereistaan. Yritetään saada heidät ymmärtämään, että heidän panoksensa, oli se kuinka pieni tahansa, on tärkeä. Jos ei hoida omaa tehtäväänsä kunnolla, kärsii siitä muutkin kuin itse. Saadut tehtävät on toteutettava kunnolla, muuten homma ei toimi ja se taas vaikuttaa koko joukkon mielialaan.

Tässä vaiheessa varmaan ihmettelette, miksi analysoin puolustusvoimiemme toimintaa, tai toimimattomuutta. Mutta samat periaatteet pätevät myös partiossa, niin kuin muussakin elämässä. Jos jättää hommansa tekemättä, joutuu sen joku toinen tekemään ja sen toisen hommat voivat jäädä tekemättä. Näin tekemättä jättäminen kertautuu ja kaikki kärsivät.

Liian usein näkee meidänkin toiminnassa niitä, jotka jättävät esim. halot hakkaamatta lähtiessään kämpältä. Sitten kuulee samojen henkilöiden kiroavat, seuraavan kerran kylmään kämppään tullessaan, kun ei ole valmiita puita. Tai jätetään kolo siivoamatta kokouksen jälkeen ja sitten ihmetellään kun seuraavalla kerralla ei löydy mitään siitä sekamelskasta.

Ennen retkillä kävi aktiivisesti kymmenkunta johtajaa ja homma toimi hyvin. Nykyään johtajia on 20 ja nihkeesti tuntuu toimivan. Missä siis vika? En usko nykyjohtajien olevat yhtään huonompia kuin entiset. Nykyään on vain eri asenne hommiin. Enään ei mikään tunnu tapahtuvan pyytämättä / käskemättä. Puuttu yhteisvastuu. "Jokuhan sen tärkeän homman kuitenkin tekee, jos minä en tee". Harvassa on

nykyään ne johtajat, jotka pystyvät omin avuin keksimään itselleen jotain yleishyödyllistä tekemistä.

Otetaan esimeksiksi Puolijoukkueen pystytys talvella: Paikalla on 15 ihmistä. Kolme heistä putsaa teltanpohjaa lumesta ja aloittavat teltan pystytyksen. 12 valittaa kylmyyttä. Homma kestää tunnin ja kaikki muut paitsi kolme ovat puoliksi palentuneita. Kun teltta sitten vihdoinkin on pystyssä, 12 palelevaa ihmistä ryntää kamoineen sisään ja vaativat kaminaan tulta. Kolme hikistä pystyttäjää alkavat sahaamaan polttopuita yöksi. Tämä taas kestää 2 tuntia ja jos sahaajat sattuvat pyytämään apua teltassa olijoilta, loppuu kaikki puhe teltassa ja kaikki katselevat toisiaan "En mä voi kun mulla on nakit ihan jäässä, miksette te tee kun ootte jo alottanutkin". Kun kolme tekijää vihdoinkin ovat saaneet hommansa valmiiksi ja pääsevät telttaan, he huomaavat, että nukkumapaikkoja on enään jäljellä vain halkopinon päällä ja oviaukossa ja lisäksi heillä on mahdollisimman huonot kipinävuorot keskellä yötä. "Miksette ollu täällä kun kipinät jaettiin?" ihmettelee joku makuupussistaan. Montakohan kertaa nämä tekijät jaksavat tehdä pakolliset hommat muiden puolesta, ennen kuin he ryntäävät ensimmäisinä telttaan varaamat parhaat nukkumapaikat ja kipinävuorot. Ja voi sitä valitusta, kun kukaan ei olekaan tekemässä polttopuita. Pahinta on kuitenkin se, teltassa 2 tuntia hyviä vitsejä/juttuja kertonut hemmo on muiden löysäilijöiden mielestä se "Hyvä jätkä".

Kertausharjoituksessa koko homma vei parhaimmillaan vajaat 30 min. vaikka pakkastakin oli ajoittain yli 30 astetta ja edellisenä yönä ei oltu nukkuttu yhtään. Ehkä se sitten nykyään vaatii aikuisia ihmisiä ja armeijan kuria ???

Edellinen esimerkki pätee myös moneen muuhunkin asiaan kuin teltan pystytykseen. Miettikääpä kiunka paljon nopeammin edellä kuvattu homma olisi sujunut, jos kaikki olisivat osallistuneet yhteisten hommien tekemiseen. Sitä paitsi polttopuitakin voi toinenkin porukka yhtäaikaan, vaikka toiset sitä jo tekevätkin. Ehkäpä kaikilla olisi sittenkin voinut olla hauskenpaakin...olisi jopa voinut syntyä sellainen omituinen fiilis, kuin yhteishenki.

Joskus on parempi uhrata hieman omasta mukavuudestaan, jotta kaikilla olisi parempi fiilis. Ajatelkaapa mitä useampi kymmen tuhatta miestä uhrasivat 50 vuotta sitten, jotta voimme edes harrastaa mitä haluamme. Siinäpä taas pohdittavaa niille, jotka pohtimiseen tarvittavaa kalustoa omaavat.

Figur

Perjantai: Illan jo hämärttyessä saapui joukko innokkaita vartiolaisia ja johtajia Jänön (?!) kyydillä rakkaalle kämpällemme, Karhunpesälle. Perjantai-illan tämä täydellisyyttä hipova joukko vietti muumiradan, löböilyn ja loistavan iltapalan merkeissä. Lopulta oli kuitenkin pakko mennä nukkumaan.

Lauantai: Erittäin maittavan ja ravitsevan aamupalan jälkeen alkoi varsinainen ohjelma. Siihen kuului suunnistusta, askartelua (Karhunpesälle väkerrettiin tyylikäs Muumimaailma) ja kaikkea muuta hienoa. Aina silloin kun jäi aikaa jostain yli, niin syötiin. Ruoka oli muuten ihan älyttömän hyvää!

Ilta huipentui komeaan iltanuotioon, jonka aikana Teron lettikin lyheni ratkaisevasti. Iltanotskin jälkeen kakarat painuivat koisaamaan ja johtajat saunaan.

Sunnuntai: Sunnuntai-aamu iski ainakin keittäjien tajuntaan vähän liian myöhään ja aamupuuro jäi sitten syntymättä (sorry). Päivä hurautikin siivotessa ja ohjelmien parissa, ja kun bussikin tuli puolitoista tuntia liian aikaisin, jäi se päivä vähän liika lyhkäseksi, mutta mitä pienestä. Kivaa oli kuitenkin!

Kiitos keittäjille hyvästä ruoasta!

Outo

NYT ^{olla} MERIROSVOJA

eli mitä tapahtui kun osa Ankoista piti kokouksen Hylkeille

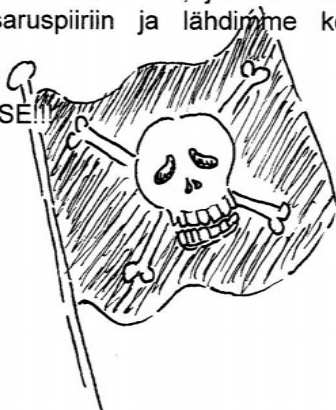
Kolme pientä ankkaa lähti leikkimään Hakarinteen taakse, kauas pois... No ei vaiheskaan, nyt oli tosi kysymyksessä! Oli tullut aika kouluttaa Hylkeistä muutakin kuin rehtejä partiolaisia, MERIROSVOJA! Tosin kahdeksasta Hylkeestä vain puolet saivat kokea tämän huiman seikkailun. Astuessamme sisälle tunsimme ilmassa vanhan paperin tuoksua. Löytäessämme paperit totesimme, että ne olivat meressä haalistuneita kartoja (tämä on salaisuus: aarrekarttoja!). Kun löysimme vielä tussitkin, päästivät Hylkeet taiteelliset lahjansa valloilleen ja loihtivat paperille reitin aarteiden kätköpaikoille (tämäkin on salaisuus, ethän kerro kenellekään).

Karttojen valmistuttua siirryimme silmälappujen valmistukseen, sillä merirosvo ei ole merirosvo ilman silmälappua. Silmälappujen jälkeen seurasi illan kohokohta, merirosvojen tulikaste! Merirosvo- (partio) huiwit silmille, käytävään ja seikkailu merirosvosaaressa voi alkaa. Jokaisen merirosvokandidaatin oli selvittävä sihisevien (sssssshhh) käärmeiden ohi kilisevälle (kil,kil..) taikakulkuselle. Iloksemme voimme kertoa, että kaikki selvisivät kokeesta vain pienellä jännityksellä. ("Oothan sä varmasti lähellä !?")

Luettuamme vielä pienen tarinan lumimiehestä, jolla oli sadan numeron kengät kokoonnuimme sisaruspiiriin ja lähdimme kotiin uneksimaan merirosvoista.

SEN PITUIINEN SE!

By: Aura, Anni ja Sanna (Ducks)

SUDARISIVUT

E	L	L	I	V	O	T	Z	A	N	T	T	I	O	U
S	I	G	F	T	A	P	M	E	I	N	Y	E	S	N
E	Ä	P	T	S	D	I	J	S	I	V	M	K	I	N
I	N	U	X	I	Z	F	A	N	N	A	A	A	R	A
T	O	Ä	R	V	A	N	A	P	A	I	U	T	P	L
R	O	M	A	E	N	A	K	H	S	X	L	A	A	I
A	R	A	Ä	E	O	N	K	U	A	I	Ö	O	T	L
H	A	T	H	E	M	N	O	M	I	R	K	K	A	L
K	A	T	I	Q	U	A	Ä	M	K	K	R	A	S	I
A	F	I	C	N	A	L	I	N	I	S	K	I	U	B
G	O	I	A	M	I	C	T	M	H	R	S	K	E	T
A	R	D	Y	U	I	F	A	T	R	E	K	S	I	J
K	R	I	S	E	T	I	R	O	E	T	S	K	V	O
G	I	T	P	E	J	G	S	A	T	U	O	H	U	J
B	R	Y	R	Q	L	U	K	S	R	H	I	N	T	Y
O	J	O	H	A	N	N	A	T	A	P	K	I	R	K
S	Ä	U	S	S	E	H	O	K	R	I	S	T	A	Ä

Etsi ruudukosta seuraavat nimet:

Anna

Annu

Antti

Anu

Arska

Eevis

Figu

Harri

Henna

Hessu

Jaakko

Johanna

Juho

Jykä

Kaga

Kaisu

Kata

Kati

Krista

Lilli

Matti

Mikko

Mirkka

Mona

Nanna

Niina

Noora

Retu

Routto

Russe

Sini

TapMe

Terhi

Tero

Tiia

Tua

Ville

Nimet voivat olla vaakaan, pystyyn, vinottain, ylös- ja alaspäin sekä etu- ja takaperin.

joka rakasti joutsenta.

Joutsenella oli sammasta,

joten kukko kosikin lammasta.

Lammas oli liian lämmin,

kukko lempi hiirtä kiihkeämmin.

Hiiressäkin oli vikaa,

kukko otti ja rakasti sikaa.

Sika oli liian riski,

oli paras valita piski.

Se portaita putosi alas,

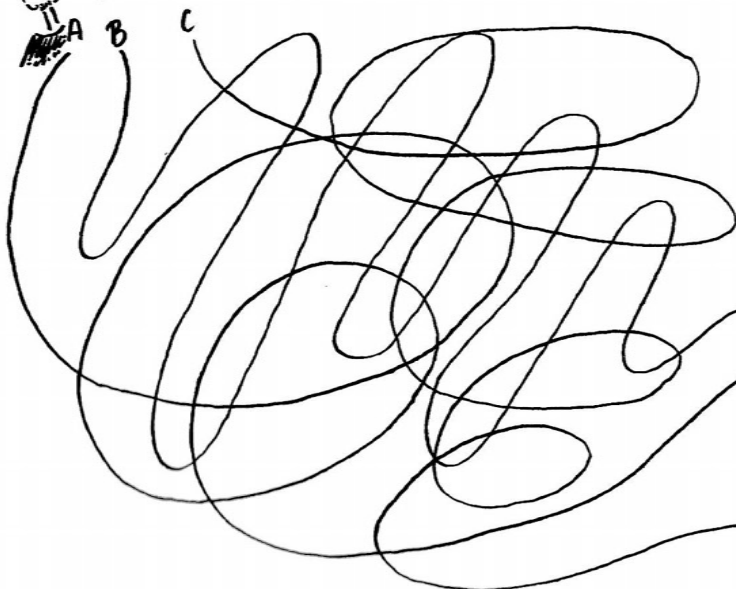
kukko siis kärpistä halas.

Tiehensä lensi se kultu,

Matti on hukassa.

? ?
Hän ei enää muista, mikä
tie viehtää kotiin.

Auta Mattia!

ja nyt on tähän tultu.

kanasch: hiiri pöytäsuuris-
Saada

Koti

Halli

ei mitkä partio on miehelle opettanut

Kun herätyskello on soinnut, kokoan pyyhkeen ja shampoot kainalooni ja lompsin käytävän toiseen päähän suihkuun. Muutama muukin aamuvirkku on jo peseytymässä, mutta onneksi suihkuja on kahdeksan. Kahdellekymmenelle viidelle.

Yliopiston asuntolassa elämisestä tulee usein mieleen partioleirin elämäntapa. Ihmisiä on ympärillä 24 tuntia vuorokaudessa, toisten ottaminen huomioon on ensisijaisen tärkeää. Kolmelta yöllä mankkaa ei luonnollisesti soiteta täydellä volyymillä eikä pelata "käytäväpalloa". Hymyilyttää aina, kun muistuu mieleen ne lukuisat redut, joilla tästäkin asiasta on tapeltu. Ja välillä kyllä tapaa tyypejä, perheiden ainoita lapsia, jotka ovat ensimmäistä kertaa poissa kotoa, eivätkä millään tahdo tajuta yhteisöelämän pelisääntöjä. Empatian kykyä on kyllä oltava, ja täytyy sanoa, että partiossa sitä on kyllä tullut harjoiteltua!

Yllättävän kivuttomasti elämä kuitenkin asuntolassa sujuu. Kertaakaan ei ole suihkuun tarvinnut jonottaa ja aina löytyy vapaa keittolevy, jolle kattilansa laittaa. Kummasti mahtuvat myös kolmenkymmenen hengen ruokatavarat kahteen jääkaappiin! On vaan pakko joustaa ja kehittää kärsivällisyyttään, jotta yleinen ilmapiiri säilyy mukavana. Yhteistyö on välttämätöntä, etteivät likaiset astiat kasaannu ylitsepääsemättömäksi vuoreksi pesuallaisiin. Jokaisella on vastuu omista tekemisistään, niinkuin myös oman kortensa kantamisesta kehoon yhteisön vuoksi. Joskus olen kuullut sanottavan, että partiossa oppii ottamaan vastuuta niin itsestään kuin muistakin ihmisistä... Ja kaipa se pitää paikkansa.

Välttämättömien sosiaalisten taitojen lisäksi avuksi on ollut yleinen kokemus ihmisistä ja sosiaalisista tilanteista, joita partion kautta on kertynyt enemmän kuin tarpeeksi! Toisiin ihmisiin on osattava suhtautua kunnioituksella ja erilaisuutta on osattava arvostaa. Partiossakin on joutunut tekemisiin mitä erilaisimpien ihmisten kanssa, joiden kanssa on vaan tultava toimeen ainakin tiettyyn pisteeseen asti.

Seurasta nauttivalle asuntola-asuminen on kyllä hienoa! Yksin ei helposti jää. Aina on joku, jolle jutella päivän tapahtumat ja purkaa asiat, jotka ottavat päähän. Vielä keskellä yötäkin voi ystävän ovelle koputtaa, ja juoda kupillisen teetä ennen nukkumaanmenoa...

Luokitellut ilmoitukset

Terolla on syöpä...	Tarvitsetko kyytiä Lopelle?
...ainakin hiuksista päätellen.	Soita 9700 - Anu
Kaga ja Juho ovat löytäneet elämänsä naisen...	Harri Päästi elämänsä naisen...
... kyllä Movetronin Päve on sen verran hyvä muija, että siitä riittää vaikka kahdelle.	... vieläkö muistat Tatjanan.
	Tero Töhnän taittokokouksessa: " ai joko Töhnä tuli!"

THUNDER

Kevät -96:

15.4. viim. ilm. paraatiin Tampereelle

19. - 21.4. koko lippukunnan retki

Karhunpesälle

26.4. viim. ilm. Riihitykseen ja

Karhunkierrokseen

28.4. Myllistalkoot

30.4. viim. ilm. Spider -96 :lle

4. - 5.5. Riihitys ja Karhunkierros

19.5. Partioparaati Tampereella

9. - 13.6. Spider -96 kesäleiri

SARPILA PEKKA